

ԱՆԳՆԵՐԵՆ ԲԱՆԱՎՈՐ ԽՈՍՔԻ ՈՒՍՈՒՑՈՒՄԸ ՄԻՋՆԱԿԱՐԳ ԴՊՐՈՑՈՒՄ

Արուս Մարգարյան

Երևանի պետական համալսարան

Բանավոր խոսքը պահանջում է ավելի շատ հմտություններ և գիտելիքներ, քան պարզապես քերականորեն ճիշտ նախադասություններ կազմելը: Մի շարք պատճառներով օտար լեզվով խոսելն ավելի դժվար է, քան գրելը: Որպեսզի աշակերտները կարողանան հաղթահարել այդ դժվարությունները և ձեռք բերեն հաղորդակցական հմտություններ, անհրաժեշտ է, որ ուսուցիչները հետևեն որոշակի սկզբունքների և ստեղծեն իրական կյանքին մոտ իրավիճակներ՝ բանավոր հաղորդակցությունը խթանելու համար:

Բանալի բառեր. հաղորդակցական հմտություններ, բանակցային լեզու, սահունություն, ճշգրտություն, փոխհատուցման կարողություններ, խուսանավման վարքագիծ, հաղթահարման վարքագիծ:

Ներածություն

Օտար լեզվի իմացությունը նպաստում է սովորողների ընդհանուր կրթությանը, զարգացնում նրանց ճանաչողական կարողությունները, խոսքն ու մտածողությունը: Այդ պատճառով էլ օտար լեզվի (կամ լեզուների) դասավանդումը հանրակրթական դպրոցում խիստ կարևորվում է:

Նշելով, որ օտար լեզուների իմացությունը նպաստում է անձի հաղորդակցական կարողությունների զարգացմանը, միջմշակութային փոխըմբռնմանը, այլ մշակույթների ու արժեքների ընկալմանն ու գնահատմանը, բնության ու ժամանակակից աշխարհի մասին առավել ամբողջական գիտելիքներ ստանալուն, գեղագիտական, բարոյական, սոցիալական, համամարդկային և ազգային արժեքների գիտակցմանը, պահպանմանը և փոխանցմանը, միջնակարգ կրթության պետական չափորոշիչը սահմանում է հանրակրթական դպրոցում օտար լեզուների ուսուցման հիմնական նպատակը, այն է՝ ընդլայնել սովորողի հաղորդակցվելու և համագործակցելու կարողությունները («Չափորոշիչներ» 2007):

Բանավոր հաղորդակցման ժամանակ առաջացող խնդիրները

Տարածված է այն թյուր կարծիքը, որ օտար լեզվով հաղորդակցվելու համար բավական է տիրապետել լեզվի քերականությանը և ունենալ բավարար բառապաշար: Հենց այս սկզբունքով էլ, ցավոք, հիմնականում ղեկավարվում են անգլերեն լեզվի ուսուցիչները, աշակերտներին ջանասիրաբար բացատրելով քերականական կանոնները, սերտել տալով բացառություններ, անգիր հանձնարարելով բառերի շարքեր, որոնք մի քանի դաս հետո մոռացվում են: Սակայն ամենալավ աշակերտներն անգամ դժվարանում են պատասխանել օրվա դասի հետ առնչություն չունեցող ամենապարզ հարցերին. նրանք չունեն անգլերեն լեզվով բավարար *հաղորդակցական հմտություններ*:

Հաղորդակցվել նշանակում է ընկալել լսածը կամ ընթերցածը և տալ տրամաբանական պատասխան՝ գրավոր կամ բանավոր: Իսկ այդ ունակությունները

ծեռք են բերվում հատուկ մշակված նպատակային վարժությունների շնորհիվ:

Հայ աշակերտների համար առանձնահատուկ դժվարություն է ներկայացնում բանավոր հաղորդակցվելը (լսելը և հատկապես խոսելը): Պատճառները կարող են բազմաթիվ լինել:

- դպրոցներում գրեթե անտեսվում են լսողական ընկալման ունակությունների զարգացմանն ուղղված վարժությունները, իսկ բանավոր խոսքի զարգացման համար վարժությունները հիմնականում սահմանափակվում են պարզունակ (և ձանձրալի) փոխակերպական վարժանքներով և ընթերցված տեքստի վերաբերյալ հարց ու պատասխանով;
- իրական խոսքային գործունեությունը տեղի է ունենում հանպատրաստից, խոսողը չունի երկար մտածելու, խոսքը ձևակերպելու, վերանայելու, ուղղելու հնարավորություն (ի տարբերություն գրավոր խոսքի);
- բանավոր և գրավոր խոսքն ունեն իրենց բնորոշ քերականական և բառապաշարային առանձնահատկություններ, որոնց աշակերտները սովորաբար ծանոթ չեն;
- բանավոր հաղորդակցվելիս հայ աշակերտի համար ամենակարևոր խոչընդոտը կարող է լինել նրա հոգեբանական բարդույթը՝ սխալվելու և ընկերների ծիծաղին (կամ ցածր գնահատականի) արժանանալու վախը: Այդ պատճառով ինչ-որ բան ասելուց առաջ նրան մտահոգում է ոչ թե ինչ ասելու, այլ ինչպես ասելու խնդիրը:

Բանավոր խոսքի տարրերը

Դասի ժամանակ կատարվող բանավոր փոխակերպական վարժությունները չեն կարող բավական լինել բանավոր խոսքի հմտությունների ձևավորման համար, քանի որ բանավոր խոսքն ընդգրկում է մի շարք տարրեր, որոնք անհրաժեշտ է սովորեցնել աշակերտին:

Կապակցված խոսք – անգլերենի հնչյունները կամ առանձին բառերը (օրինակ՝ *I would have gone*) պարզապես արտաբերել կարողանալը բավական չէ հաղորդակցվելու համար, պետք է կարողանալ սահուն կապակցված խոսք արտասանել (*I'd've gone*) և լսածը ընկալել: Կապակցված խոսք արտաբերելիս որոշ հնչյուններ կարող են ձևափոխվել, բաց թողնվել, ավելացվել և այլն: Այս բոլոր երևույթներին աշակերտները պետք է ծանոթանան հատուկ վարժությունների միջոցով:

Արտահայտչամիջոցներ – անգլերենի լեզվակիրները տարբեր զգացմունքներ կամ ասվածի նկատմամբ վերաբերմունք արտահայտելու համար օգտագործում են ձայնի ուժգնության, արագության, շեշտի, առոգանության փոփոխություններ և այլ արտալեզվական միջոցներ: Աշակերտները նույնպես պետք է սովորեն դրանք՝ լիակատար և արդյունավետ հաղորդակցվելու համար:

Քերականություն և բառապաշար – ինքնաբուխ խոսքն աչքի է ընկնում յուրաքանչյուր լեզվական գործառնությին բնորոշ որոշակի արտահայտություններով և կառույցներով: Աշակերտներին անհրաժեշտ է սովորեցնել որոշակի արտահայտություններ՝ զարմանք, առարկություն, հավանություն, համաձայնություն և այլ վերաբերմունք արտահայտելու համար, ինչպես նաև արտահայտություններ, որոնց կարիքը նրանք հավանաբար կզգան տարբեր հաղորդակցական իրավիճակներում (ասենք՝ պաշտոնական նամակ գրելիս):

Բանակցային լեզու – հաղորդակցման ընթացքում մենք օգտագործում ենք որոշակի բանակցային միջոցներ՝ մեր ասածը կամ լսածը պարզաբանելու, ավելի հասկանալի դարձնելու համար: Դա հատկապես կարևոր է սովորողների համար, և շատ օգտակար կլինի նրանց սովորեցնել որոշակի արտահայտություններ, ինչպես օրինակ՝ *(I'm sorry) I didn't quite catch that. (I'm sorry) I don't understand. Could you explain that again, please? The point I am trying to make is that ... Or, to put it another way ...* և այլն:

Բանավոր խոսքի դասավանդման որոշ սկզբունքներ

Աշակերտների բանավոր խոսքի ունակությունները հաջողությամբ ձևավորելու և զարգացնելու համար անհրաժեշտ է առաջնորդվել որոշակի սկզբունքներով:

- Խոսքի հմտությունները և հաղորդակցական ռազմավարությունները պետք է կիրառվեն հենց դասարանում: Աշակերտներին պետք է հնարավորություն տրվի խոսել դասարանում, քանի որ լեզուն սովորելու գլխավոր նպատակը նրանով վարժ խոսել կարողանալն է, իսկ դասարանը շատ դեպքերում միակ վայրն է, որտեղ նրանք հնարավորություն ունեն անգլերեն խոսել: Սակայն վարժ խոսելու համար անհրաժեշտ է սովորել ոչ միայն քերականություն և բառապաշար, այլև գործառնության լեզու և զարգացնել հաղորդակցական հմտություններ:

Վարժ խոսքը նկարագրելու համար հաճախ օգտագործվում են *սահունություն* և *ճշգրտություն* տերմինները:

Սահունությունը ցույց է տալիս, թե խոսողը որքան արագ և վստահ կարող է արտահայտել իր միտքը՝ առանց երկմտելու, առանց երկար դադարների, կամ բառերի ընտրության համար երկար մտածելու և այլն: Արագությունը կարևոր է, բայց կարևոր են նաև դադարները, ընդ որում՝ ոչ թե նրանց երկարությունը, այլ հաճախությունը: Չափազանց երկար կամ չափազանց հաճախակի դադարները ցույց են տալիս, որ խոսողը դժվարանում է մտքերն արտահայտել: ԷԼԲ ավելի կարևոր է դադարները ճիշտ տեղում դնելը, քանի որ դրանից է կախված խոսքի ճիշտ և դյուրին ընկալումը:

Սահունության պատրանք ստեղծելու և անհարկի դադարները լցնելու համար խոսողներն օգտագործում են որոշ արտահայտություններ (*sort of..., I mean...*) կամ բառային կրկնություններ:

Ճշգրտությունն արտաբերված խոսքի համապատասխանությունն է իրադրությանը: Որոշակի իմաստ արտահայտելու համար լեզվամիջոցների ընտրությունը կախված է իրադրությունից, հաղորդակցության մասնակիցների հարաբերությունից ու կարգավիճակից: Օրինակ՝ ընկերն ընկերոջը կարող է ասել. *I'm opening the window, OK?*, մինչդեռ անձանոթին կարող է ասել. *Do you mind if I open the window?*: Բառերի ու արտահայտությունների ճիշտ ընտրությունից, տեղին և ճիշտ օգտագործված կապակցող բառերից, հասկանալի արտասանությունից ու պատշաճ առոգանությունից է կախված այն, թե խոսքը որքանով ճիշտ կընկալվի:

Հաղորդակցական մոտեցման զարգացումը պահանջում է, որ ուսուցիչները ոչ միայն սովորեցնեն ճշգրիտ արտասանություն, քերականություն և բառապաշար, այլև այդ տարրերի ճիշտ գործածություն ազատ հաղորդակցության ընթացքում: Դա կարևորում է այնպիսի վարժությունների կատարումը, որոնք

ուղղված են սահունության ու ճշգրտության ամրապնդմանը: Անհրաժեշտ է զարգացնել այնպիսի կարողություններ, ինչպիսիք են՝ զրույց սկսելու և ավարտելու, խոսողին համբերությամբ լսելու և իր հերթին սպասելու, ժամանակին միջամտելու, տեղին և նրբանկատորեն ընդհատելու, և այլ կարողություններ: Եթե այս հմտությունները բացակայում են, հաղորդակցությունը կարող է ընդհատվել, կամ արդյունավետ չլինել: Դրան կարող է նպաստել նաև համապատասխան մշակութային պայմանականություններին անտեղյակ լինելը:

Աշակերտներին անհրաժեշտ է սովորեցնել փոխհատուցման կարողություններ՝ չիմացած բառը փոխարինել մեկ այլ բառով կամ բացատրական արտահայտությամբ, օգտագործել ժեստեր և դիմախաղ՝ միտքն ավելի հստակ բացատրելու համար, ինչպես նաև հարցեր տալ լսածը ճշտելու կամ հաստատելու համար:

Ֆաերչն ու Կասպերը (Faerch and Kasper 1983) *փոխհատուցման կարողությունները* բաժանում են 2 խմբի՝ *խուսանավման վարքագիծ* և *հաղթահարման վարքագիծ*: Առաջինի դեպքում խոսողը փորձում է խուսափել առաջացած լեզվական խնդիրներից թեման փոխելով կամ պարզապես զրույցին չմասնակցելով: Հաղթահարման վարքագծի դեպքում խնդիրը լուծելու ուղիներ են ընտրվում, օրինակ՝ մայրենի լեզուն օգտագործելը (*Come into the dasaran*), մայրենի լեզվի ազդեցությամբ նոր բառեր ստեղծելը (*I think plannification of lessons is important*), ասվածը վերածնակերպելը (*I have two ... I have one brother and one sister*), օգնության համար խոսակցին դիմելը (*It's.... What is this colour?*) և շարժումները (օրինակ՝ մատնացույց անելը):

Այս գիտելիքներն ու հմտությունները ձեռք բերելու համար դասագրքերում գետնեղված կարճ երկխոսությունները սերտելն իհարկե բավական չէ: Հարկավոր են հատուկ մշակված վարժություններ և աշխատանքներ:

Բանավոր խոսքի զարգացմանն ուղղված որոշ միջոցներ

- Աշակերտների միջև հաղորդակցությունն անհրաժեշտ է ապահովել զույգային/խմբային աշխատանքների միջոցով, սահմանափակելով ուսուցչի խոսքին հատկացվող ժամանակը: Դրա համար անհրաժեշտ է նրանց սովորեցնել զրույց սկսելու/բացելու և ավարտելու/փակելու, ինչպես նաև հրավեր, շնորհավորանք, բողոք, և այլն արտահայտելու և դրանց պատասխանելու ընդունված ձևերը:
- Անհրաժեշտ է խթանել դասարանում աշակերտների բանավոր հաղորդակցումը: Կարևոր է, որ աշակերտները ներգրավված լինեն իրական ակտիվ հաղորդակցության՝ զրույցի մեջ: Նրանք պետք է իրար հետ հաղորդակցվելու, իրար տեղեկություն հաղորդելու կամ հարցերի միջոցով տեղեկություն ստանալու անհրաժեշտություն զգան: Ինչպես որ կարդալ սովորում են կարդալով, այնպես էլ՝ խոսել սովորում են խոսելով:

Հայաստանի հանրակրթական դպրոցների անգլերեն լեզվի դասագրքերում կան բազմապիսի վարժություններ, որոնք միտված են բանավոր խոսքի զարգացմանը: ՀՀ ԿԳՆ-ը անգլերեն լեզվի առարկայական ծրագրերում և չափորոշիչներում առաջարկում է մեծ թվով առաջադրանքներ՝ ուղղված խոսքի զարգացմանը, ինչպես օրինակ՝ նկարագրություն, համակցում, համադրում, խճանկար, «ձնագունդ», բանավեճ, դերախաղ և այլն, որոնցից ամեն ուսուցիչ կարող է ընտրել դասարանի մակարդակին և դասի թեմային համապատասխանող առաջադրանք:

Այլ խնդիր է, թե ինչպես խթանել աշակերտների՝ դասարանում խոսելու կարողությունները: Եթե աշակերտները դժկամությամբ են խոսում դասարանում, նրանք խոսել սովորելու քիչ հնարավորություն ունեն, ավելին, նրանց պասիվության պատճառով մյուս աշակերտներն էլ զրկվում են հաղորդակցվելու և խոսելու հնարավորությունից:

Նեյշնը (Nation 2007) առաջարկում է երկչոտ աշակերտներին քաջալերելու որոշ միջոցներ.

1. Հնարավորինս հեշտացնել առաջադրանքը: Եթե աշակերտը բավականաչափ գիտելիքներ չունի առաջադրանքը լավ կատարելու համար, բնականաբար նա չի ցանկանա կատարել այն: Այդ խնդիրը կարելի է լուծել հետևյալ կերպ.

- աշակերտներին ավելի երկար ժամանակ տալ պատրաստվելու համար;
- առաջադրանքը համապատասխանեցնել աշակերտների ունեցած կենսափորձին, որպեսզի նրանք կարողանան օգտագործել իրենց ֆոնային գիտելիքները տվյալ բնագավառում;
- աշակերտներին հնարավորություն տալ համատեղ կատարել որոշ առաջադրանքներ: Խմբային աշխատանքի դեպքում յուրաքանչյուր աշակերտի անհրաժեշտ է տալ հստակ առաջադրանք կամ դեր, առանց որի ամբողջական առաջադրանքը չի կատարվի:

2. Անհրաժեշտ է հաշվի առնել յուրաքանչյուր աշակերտի անհատական կարողությունները, հետաքրքրություններն ու պահանջմունքները: Դասարանում բոլոր աշակերտները նույն ընդունակությունները, հմտությունները և գիտելիքները չունեն, հետևաբար աշխատանքը կարելի է կազմակերպել այնպես, որ ամեն մեկը ստանա իր գիտելիքներին և հետաքրքրություններին համապատասխան առաջադրանք:

3. Անհրաժեշտ է աշակերտների մոտ ձևավորել դրական վերաբերմունք լեզվի նկատմամբ, որպեսզի նրանք առավել հաճույքով ու ակտիվորեն մասնակցեն աշխատանքին: Որպեսզի աշակերտները ավելի ազատ ու անկաշկանդ խոսեն դասարանում, անհրաժեշտ է.

- փոխել աշակերտների բացասական վերաբերմունքը սխալների նկատմամբ, վերացնել սխալ թույլ տալու վախը: Անհրաժեշտ է նրանց հետ քննարկել օտար լեզվով խոսելու կարևորությունը, բացատրել, թե որն է առաջնային՝ սահունությունն ու ճգրտությունը, թե՞ իմաստի ճիշտ հաղորդումը: Երբ նրանց հաջողվի ճիշտ հաղորդել անհրաժեշտ իմաստը, նրանք աստիճանաբար ավելի քիչ կկենտրոնանան սխալների և ավելի շատ՝ իմաստի վրա: Իհարկե ուսուցիչն էլ պետք է հիշի, որ բանավոր հաղորդակցության ընթացքում չի կարելի ընդհատել աշակերտին և ուղղել նրա թույլ տված սխալները: Անհրաժեշտության դեպքում սխալներին կարելի է անդրադառնալ փոքր-ինչ ավելի ուշ;
- Պետք է աշակերտներին ինքնավստահություն ներշնչել: Դրա համար պետք է նրանց անընդհատ հնարավորություն տալ՝ հաջողությամբ կատարել առաջադրանքները: Դա դժվար չէ անել, եթե առաջադրանքը սկզբում ունենա պարզ, հասանելի նպատակներ և աստիճանաբար բարդանա: Կարելի է առաջադրանքը բաժանել էտապների և յուրաքանչյուր էտապը հաղթահարելու համար աշակերտներին քաջալերել: Այդ դեպքում, նույնիսկ եթե ամբողջ առաջադրանքը հաջողությամբ չի կատարվում, աշակերտները գոհունակությամբ են զգում թեկուզ մի մասը կատարելու համար;

- պետք է պարզել, թե ինչն է աշակերտներին անհանգստացնում կամ վախեցնում, ինչն է նրանց դժկամության պատճառը, և միասին փորձել հաղթահարել դա:

4. Անհրաժեշտ է դասարանում ստեղծել փոխօգնության, միմյանց օժանդակելու մթնոլորտ: Եթե աշակերտը զգա, որ ուսուցիչն ու դասընկերները պատրաստ են օգնել իրեն, նա ավելի սիրով ու անկաշկանդ կխոսի: Այդ նպատակի համար կարելի է

- թույլ տալ, որ աշակերտներն իրար օգնեն: Կարելի է թույլ տալ, որ խոսելուց առաջ նրանք իրենց պատասխանները ստուգեն կամ քննարկեն ընկերների հետ, որպեսզի ավելի վստահ ելույթ ունենան համադասարանցիների առջև;
- աշակերտներին խմբերի բաժանելիս պետք է հաշվի առնել նրանց մտերմությունը, խառնվածքը, քանի որ նրանք մտերիմ ընկերների հետ ավելի հեշտ ու անկաշկանդ են շփվում: Կարելի է թույլ տալ, որ աշակերտներն իրենք ընտրեն, թե ում հետ են ուզում աշխատել;
- երբեմն կարելի է թույլ տալ մայրենի լեզվի գործածությունը, չբարկանալ և չպատժել աշակերտին մայրենի լեզուն օգտագործելու համար, այլ նրբանկատորեն օգնել նրան՝ վերադառնալ անգլերենին;
- դասարանը պետք է լինի մի միջավայր, որտեղ աշակերտները չեն վախենում հաղորդակցական սխալներ թույլ տալուց: Պետք է խուսափել այն իրավիճակներից, որոնց դեպքում նրանք խուճապի են մատնվում՝ անդադար սխալներ ուղղելը, աշակերտին դաս հարցնելը, որովհետև նա լուռ է, կամ շեղվել է դասից, առանց նախապատրաստվելու համար ժամանակ տալու՝ աշակերտից պատասխան պահանջելը և այլն: Այսպիսի դեպքերում աշակերտից պատասխան լսելու փոխարեն միայն կարելի է նրա դեմքին վախեցած արտահայտություն տեսնել, որը կհասցնի դասարանում բացասական ու լարված մթնոլորտի:

Եզրակացություն

Օտար լեզվով հաղորդակցվելու կարողությունը օգնում է աշակերտին հաջողությունների հասնել ոչ միայն ուսման մեջ, այլև հետագայում կյանքի և աշխատանքային տարբեր իրադրություններում: Ուստի անհրաժեշտ է մեծ պատասխանատվությամբ վերաբերվել բանավոր խոսքի դասավանդմանը և աշակերտների համար ստեղծել կենդանի, աշխույժ գրույցի տրամադրող իրավիճակներ, որոնք կապահովեն ակտիվ և հետաքրքիր դաս: Որպեսզի աշակերտներն առավելագույն օգուտ ստանան դասից և ավելի ազատ հաղորդակցվեն միմյանց հետ, անհրաժեշտ է նրանց մեջ սերմանել դրական վերաբերմունք լեզվի նկատմամբ, նվազագույնի հասցնել նրանց վախերն ու բարդությունները և ամեն կերպ քաջալերել աշակերտների միջև հաղորդակցությունը:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. (2007) «Անգլերեն լեզու». հանրակրթական դպրոցի առարկայական չափորոշիչ և ծրագիր: Երևան:
2. (2009) «Անգլերեն լեզու». հանրակրթական ավագ դպրոցի չափորոշիչներ և ծրագրեր: Երևան:

3. Brown, H.D. (2001) *Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy*. (2nd ed.). San Francisco: San Francisco State University.
4. Byrne D. (1992) *Techniques for Classroom Interaction*. Harlow: Longman.
5. Celce-Murcia, M. (Ed.). (2001) *Teaching English as a Second or Foreign Language*. 3rd edition. Boston, MA: Heinle & Heinle.
6. Dornyei, Z. (2001) *Motivational Strategies in the Language Classroom*. UK: Cambridge University Press.
7. Ehrman, M. (1996) *Second Language Learning Difficulties: Looking Beneath the Surface*. Thousand Oaks, CA: Sage.
8. Harmer, J. (2003) *The Practice of English Language Teaching*. 3rd edition. UK: Longman.
9. Hymes, D. (1971) *On Communicative Competence*. Philadelphia, PA: University of Pennsylvania Press.
10. Long, M. H. (1985) *Group Work, Interlanguage Talk, and Second Language Acquisition*. TESOL Quarterly, 19(2), 207-228.
11. Nation, I.S.P. (1990) *Teaching and Learning Vocabulary*. New York: Newbury House.
12. Nunan, D. (1991) *Language Teaching Methodology*. / A textbook for teachers. / Ed. by Christopher N. Candlin. New York, London: Prentice Hall.
13. Nunan, D. (2003) *Practical English Language Teaching*. Singapore: McGraw-Hill/Contemporary.
14. Oxford, R.L. (1990) *Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know*. Boston: Heinle & Heinle.

Обучение устной речи в средней школе

Чтобы говорить на иностранном языке требуется больше навыков, чем умение составить грамматически правильные предложения. По нескольким причинам, говорить на иностранном языке сложнее, чем писать. Чтобы помочь студентам преодолеть эти трудности и приобрести коммуникативные компетенции, для учителя необходимо следовать определенным принципам и создать аутентичные ситуации для стимулирования устной речи.

Teaching Oral Speech at Secondary School

Speaking requires more than just being able to make up grammatically correct sentences. Speaking a foreign language is harder than the other productive language skill (writing) for a number of reasons. So, to help students overcome these difficulties and learn communicative competences, it is necessary that teachers follow certain principles and create authentic situations for practicing oral speech.